

جان سخت‌ترین موجود زنده

افسانه نیست، واقعیت دارد؛ موجودی که می‌تواند در سخت‌ترین شرایط آب و هوایی زمین و حتی در شرایط خلأ در فضا زنده بماند، دمای صفر مطلق تا 300 درجه فارنهایت را تحمل کرده و سال‌ها بدون آب زندگی کند...

افسانه نیست، واقعیت دارد؛ موجودی که می‌تواند در سخت‌ترین شرایط آب و هوایی زمین و حتی در شرایط خلأ در فضا زنده بماند، دمای صفر مطلق تا 300 درجه فارنهایت را تحمل کرده و سال‌ها بدون آب زندگی کند، براحتی در برابر حرارت و تابش شدید مقاومت کرده و حتی از پرتوهای کشنده گاما و ایکس هم جان سالم به در ببرد. اینها همه بخشی از ساده‌ترین شرح حالی است که می‌توان برای جانوری به نام تنبل اشاره کرد.

این جانداران که به خرس آبی نیز مشهور هستند، نخستین بار دو قرن پیش سال 1773 توسط یوهان آگوس ابریم هوزه - یک جانورشناس آلمانی - کشف شدند، به گفته دانشمندان این جانوران بسیار عجیب و دارای ساختار استثنایی و مورفولوژی متفاوتی هستند که بسیار به یک خرس مینیاتوری کوچک شباهت دارند. چند سال بعد یک جانور شناس ایتالیایی به نام «لازارو پالانزانی» حرکات لاک پشتی آنها را توصیف و نام آنها را کندرو گذاشت.

به گفته محققان، این جانداران بسیار کوچک بوده و اندازه آنها کمتر از یک میلی‌متر محاسبه شده است. از دیدگاه تکاملی این نرم‌تنان با حشرات و سخت پوستان شباهت‌هایی دارند.

آنها موجوداتی آبزی و دارای زندگی دریایی هستند و در عین حال می‌توانند در زیستگاه‌های زمینی مانند خاک یا خزه زندگی کنند.

به گفته دانشمندان، آنها قادر به خشک شدن و از دست دادن 97 درصد از آب بدن خود هستند و می‌توانند در این شرایط برای چند سال به خواب بروند و دوباره زندگی خود را شروع کنند.

این مکانیسم بیولوژیکی توانسته این جاندار را رکورددار ماندن در شرایط سخت و طاقت‌فرسا کند. کندروها، نخستین جانداران شناخته شده‌ای هستند که در فضا زنده مانده‌اند.

برخی بر این باورند شاید احتمال آمدن این جانداران از فضا یا سیارات دیگر قابل بررسی باشد اما برخی دیگر از دانشمندان این را یک داستان خیالی می‌دانند و نمی‌خواهند راجع به داستان آمدن آنها از جایی خارج از کره زمین بیندیشند، در واقع آنها این جانداران را با منشأ دریایی جایی که بسیاری از گونه‌های دیگر از این جانداران زندگی می‌کنند، می‌شناسند.

تحقیقات روی این جاندار توانسته دیدگاه جدید و جذابی را در بحث چگونگی روند از دست دادن آب مولکول‌های بدن به دانشمندان ارائه کند.

محققان بر این باورند شناسایی این فرآیند می‌تواند برای حفاظت از مواد غذایی، تولید واکسن و انتقال DNA مورد استفاده قرار گیرد. بر اساس این تحقیقات علمی در حقیقت این جاندار با اهدای زندگی خود می‌تواند برای نجات انسان‌ها، توسعه و حفظ بهداشت جهانی موجی موثر و شگفت‌انگیز را به جریان بیندازد.

حمیده سادات هاشمی - جام‌جم